

Bohoslužby 16.08.2020

Piesne: 151 130 221 281 Suma ev.: Lk 1,46-55

Lekcia: 1Sam 2,1-10

¹ Anna sa takto modlila: „Srdce mi plesá v Hospodinovi, v Hospodinovi sa zdvihol môj roh. Roztvorili sa mi ústa proti mojim nepriateľom, radujem sa z tvojej pomoci. ² Nikto nie je taký svätý ako Hospodin, niet nikoho okrem teba, nikto nie je skalou ako náš Boh. ³ Nevystatujte sa toľko rečami, nech vám drzé slovo nevychádza z úst. Hospodin je Boh, ktorý vie všetko, jeho skutky sú nevyspytateľné: ⁴ luk hrdinov sa láme, zamdlení sa opasujú silou, ⁵ sýti si musia zarábať na chlieb, lační už nehladujú, neplodná rodí siedmy raz a mnohodetná vädne. ⁶ Hospodin usmrcuje i oživuje, vrhá do podsvetia i vyvádza odtiaľ. ⁷ Hospodin ochudobňuje i obohacuje, ponizuje i povyšuje, ⁸ bedára dvíha z prachu, chudobného vyťahuje zo smetiska, aby ich posadil s kniežatami a dedične im udelil čestné miesto. Hospodinove sú totiž základy zeme, na ne položil svet. ⁹ On chráni nohy svojich zbožných, no bezbožníci zahynú v tme, lebo nikto nezvíťazí vlastnou silou. ¹⁰ Protivníci Hospodina sa dolámu, zahrní na nich z neba. Hospodin bude súdiť končiny zeme. Svojho kráľa obdarí silou, vyvýši roh svojho pomazaného.“

Modlime sa:

Vzývame Ťa, Bože náš, v toto dnešné ráno a hľadáme Ťa v Tvojom slove, pretože sme si vedomí svojej odkázanosti na Teba. Ďakujeme za možnosť stretnutia sa pri Tvojom slove a že môžeme k Tebe prichádzať so všetkým, čo je súčasťou nášho života, či je to podľa nás dobré, alebo nie. Ďakujeme za silu, za dobré rady, za výsledky našej práce, za ochranu a povzbudenie, ako aj za varovanie či napomenutie. To všetko je pre nás prejavom Tvojej lásky a starostlivosti o nás.

Zvlášť ďakujeme za to, že Ti môžeme predostrieť svoje modlitby a Ty ich vypočúvaš. I keď sa stane, že Tvoja odpoveď je iná, ako by sme niekedy očakávali, alebo nám povieš jasné nie - vieme, že vždy konáš pre naše dobro. Preto nás uč prijať všetko z Tvojich rúk, s touto vierou a istotou, a nepochybovať o Tvojich rozhodnutiach v našom živote.

Prosíme, nech je pre nás povzbudzujúcim príkladom aj modlitba Anny, aby aj naše srdce plesalo a radovalo sa v Tvojej prítomnosti. Nech nás vedie, vychováva a obohatí aj dnešné pobudnutie v Tvojom chráme v Tvojej blízkosti zvesťou Tvojho slova. Prosíme, Duchom svätým konaj v nás a požehnaj nás. *Amen*

Kázeň: Chválospev Anny - 1Sam 2,7-8

*„Hospodin ochudobňuje i obohacuje, ponizuje i povyšuje,
bedára dvíha z prachu, chudobného vyťahuje zo smetiska,
aby ich posadil s kniežatami a dedične im udelil čestné miesto.“*

Milí Bratia a milé Sestry,

počutými slovami vebí Hospodina žena, ktorá vyslovuje tým vlastné svedectvo, lebo sama prežíva toto pozdvihnutie a zľutovanie sa. Prežíva takú **zmenu** svojho života, ktorú si predtým nedokázala ani len predstaviť. A tú **zmenu** spôsobil

Hospodin - ako prejav svojej nepochopiteľnej lásky a starostlivosti, že **vypočul** jej modlitbu.

V Izraeli **byť bezdetnou** ženou znamenalo veľkú **potupu**, tento stav chápali ako odmietnutie požehnania zo strany Hospodina. Bezdetné ženy podľa ľudského zmýšľania boli považované za odmietnuté z dôvodu, že určite sa niečím previnili, určie si zaslúžili takýto trest - a ľudia preto nimi aj opovrhovali.

Anna bola bezdetná žena, ktorá sa s týmto svojím stavom v rodine nedokázala vyrovnáť a to aj preto, lebo – podľa súladu so starozákonným židovským právom - jej muž mal aj **druhú ženu**, ktorá mala deti. *„Jej sokyňa ju ustavične urážala a trápila, lebo Hospodin jej uzavrel lono...“* Aj kedy sa každoročne zúčastňovali obetnej hostiny v Šílo, *Peninna ju doháňala až k slzám, takže ani nejedávala... (1,6-7).*

Bratia a sestry, keď si pomyslíme, že Anna **nemá radosť** z účasti na obetnej hostine, ktorá bola slávnostným a **radostným pobudnutím** (tzv. svätým hodovaním) pred Hospodinom v Jeho svätyni v Šíle, tak vlastne vidíme, že **jej trápenie a žiaľ sa rozrástli** do takých rozmerov, že ju vyháňali dokonca aj z obecnstva s Hospodinom. Priznajme si, býva to tak, že ak sa človek **odovzdá** svojej bolesti, horkosti a krivde, ktorú prežíva, tak ho to neprivádza bližšie k Bohu, ale naopak, **oddiaľuje** od Neho a **okráda** o radosť, pokoj a nádej v Ňom. Takáto horkosť sa vie **ustáliť** v srdci a viesť človeka k špatným myšlienkam, túžbam a úmyslom, a z obete sa nenápadne stáva človek prechováajúci v sebe dokonca hriechne myšlienky a pocity.

Slovo Božie nám predstavuje Annu, ako ju tento stav **veľmi ranil**; mala z toho - dnes by sme povedali - vážne **depresie** a veľmi ťažko znášala túto horkosť svojho srdca. Až raz, keď už zrejme musela byť **niekde na dne**, keď to už nedokázala takto ďalej niesť, a potápať sa v bolesti tiež nechcela, táto *„žena, ktorá mala dušu plnú bólu“* úprimne **vyliala svoje srdce** pred Hospodinom a vo vrúcnej modlitbe **prosila, aby z nej sňal** túto potupu, aby ju požehnal dieťaťom. **Zložila aj sľub**, že ak by jej dal dieťa, daruje ho na celý život do služby Hospodinovi.

Výrazom **vyliať svoje srdce** je vyjadrené to, čo môže pre nás **modlitba** znamenať. Obsah svojho srdca pred Ním odhalíme. **Ak** je to horkosť, tak vylejeme horkosť, **ak** hnev, tak pred Ním vylejeme svoj hnev, - aby to, čo je v nás, sa mohlo dostať pred Neho. To, čo ma trápi, poviem svojmu Bohu.

Presne to urobila Anna a vtedy zažila niečo podobné tomu, čo žalmista vyznáva takto: *„Kým som mlčal, chradli moje kosti a celý deň som nariekal. Ved' dňom i nocou doliehala na mňa tvoja ruka. Moja životná sila vysychala ako v letnej páľave. Vyznal som ti svoj hriech a nezatajil svoju vinu. Povedal som: Vyznám Hospodinovi svoje priestupky. Ty si potom odpustil vinu môjho hriechu“.* (Ž 32,3-5) Túto **skúsenosť zbavenia ťarchy** opisuje Písmo tak, že *„žena potom odišla svojou cestou, zajedla si a tvár už nemala smutnú.“* (1Sam 1,18)

Totíž pri tom, že človek **vyleje** svoje srdce pred Pánom, úprimne sa Mu **zverí** so všetkým, čo v ňom je, **zbaví sa** toho, čo je špatné. Avšak On nenechá to miesto prázdne, ale **naplní ho** svojím pokojom. Fil 4,7. Tvár už nemala smutnú.

Chválospev Anny, ktorý sme dnes čítali, je už jej prekypujúca vďaka za vypočutie modlitby. Anna porodila syna Samuela, ktorého - dodržiav svoj sľub -

keď trochu povyrástol, priviedla do svätyne a odovzdala kňazovi Élimu, aby tam slúžil Hospodinovi. Z tejto príležitosti teraz velebí Boha a chváli Jeho meno. Pozrime sa, ako o Hospodinovi vydáva svedectvo tá, ktorá sama okúsila, aké to je trápiť sa v horkosti srdca s pocitom opustenosti a následne prežívať Jeho milosť, že sa k nej sklonil a ju požehnal.

Ústa hovoria o tom, čím je plné srdce. Annino srdce je plné chvály. Prežívala pozdvihnutie z hĺbky, z ktorej sa sama nevedela nijako dostať. V Hospodinovom konaní rozpoznáva Jeho **svätosť a stálosť**, Jeho **moc a pomoc**. A to, že On je **jedinečný**, nik sa nepodobá Jemu. A tento fak je pre človeka aj istou brzdou, aby si zväžil svoje slová. Lebo Boh vie všetko a Jeho skutky sú nevyspytateľné.

Zaujímavo vyzdvihuje také **protiklady**, na ktoré by si človek nebol pomyslel. „*Luk hrdinov sa láme, zamdlení sa opasujú silou, sýti si musia zarábať na chlieb, lační už nehladujú, neplodná rodí siedmy raz a mnohodesná vädne. Hospodin usmrcuje i oživuje, vrhá do podsvetia i vyvádza odtiaľ.*“ To, čo sa v našich očiach zdá byť stále a silné, bude bezmocné a všetko sa zmení Jeho pôsobením. On dokáže konať veci, ktoré hraničia s nemožnosťou. On je mocný konať i zázraky. Je pánom života a smrti.

Bratia a Sestry, z tejto modlitby som ako základný verš vyzdvihla slová: *Hospodin ochudobňuje i obohacuje, ponizuje i povyšuje, - a hlavne toto - bedára dvíha z prachu, chudobného vyťahuje zo smetiska, aby ich posadil s kniežatami a dedične im udelil čestné miesto.* Ten, kto prežíva, že sa ho ujal Hospodin, veru má až takúto skúsenosť: *bedára dvíha z prachu, chudobného vyťahuje zo smetiska.*

Zdá sa, že sú to silné slová? Možno, ale pravdivé. V neskoršej dobe prorok Ezechiel vidí podobne celý vyvolený ľud izraelský: bol ako nezaopatrený novorodenec, odhodené dieťa na smetisku života, nad ktorým sa Boh zľutoval a si ho vzal pod ochranu, zachránil mu život, zabezpečil mu všetko vrátane lásky a vernosti - a tento ľud sa Mu stal neverným. Takto Ezechielovo prorocké slovo vyjadruje nepochopiteľnosť toho, ako Hospodin vyvolil svoj ľud.

Ale toto vyznanie je i dodnes aktuálnym povzbudzujúcim odkazom pre biednych každej doby. Pre tých, čo prežívajú a si uvedomujú, že sú odstrčení, zabudnutí, opustení a i vo vlastných očiach sa pokladajú za bezcenných. Ten odkaz znie: neodpisujte sa, nezahadzujte svoju nádej, lebo v Božích očiach nie ste bezcenní. Tento odkaz krásne zvestuje, že existuje nádej a pozdvihnutie aj pre toho, kto pre seba už novú šancu nevidí. I keby ho každý obišiel - ako toho napadnutého, olúpeného a zraneného človeka tam na ceste do Jericha -, Niekto prišiel ako milosrdný Samaritán, ktorému na tom drahokame na smetisku záleží. Uzrel ho v prachu, vidí ho vydaného na pospas osudu na smetisku - a prišiel, aby ho odtiaľ zdvihol; ujal sa ho a povýšil, položil na hodné miesto, kam by sa inak nikdy nedostal. Existujú rôzne preklady tohoto výrazu: okrem smetiska je to aj blato či - prepáčte - hnojisko -, ale ich význam je ten istý. Ani jedno nie je miesto pre život. Avšak Pán života ponúka život a aj podmienky preň.

Bratia a Sestry, takto zväštné modliaca sa Anna niečo pochopila a svedectvom potvrdila o tej Božej láske, ktorá sa zjavila v Pánovi Ježišovi Kristovi, ktorý prišiel,

aby hľadal, čo bolo stratené. A posledná veta jej modlitby má dokonca jednoznačne mesiášsky odkaz: *Svojho kráľa obdarí silou, vyvýši roh svojho pomazaného.*

Chválospev Anny je skutočné proroctvo o Ježišovi Kristovi. Obsahovo ďaleko presahuje jej aktuálnu životnú situáciu. Pretože pozná živého Boha, v modlitbe prežíva Jeho blízkosť a moc, dostáva takéto duchovné videnie a presvedčenie o tom, čo ešte len má byť, a je zatiaľ iba v Hospodinových plánoch.

Bratia a Sestry, aké dobré je objaviť a zistiť, že už na stranách Starej zmluvy je zachytené evanjelium o Božej láske zjavenej v Ježišovi Kristovi! Však Boh preto môže biedneho dvíhať z prachu a vyťahovať ho zo smetiska, udeliť mu dedične čestné miesto, lebo náš trest pretrpel Ježiš Kristus, ktorý opustil svoju slávu a bol ponížený až k potupnej smrti na kríži. *Hospodin usmrcuje i oživuje, vrhá do podsvetia i vyvádza odtiaľ* - vyznáva Anna - a to nám On predstavil práve na svojom Synovi, ktorého vydal na kríž a potom vzkriesil, aby sme v ňom našli aj my večnú nádej.

Anna to prorockým duchom verila a preto velebila Hospodina. Ak sme prijali a prežili aj my toto povýšenie zo smetiska do Božieho kráľovstva pre Ježiša Krista - k čomu nás On i teraz pozýva - tiež nám nezostáva nič iné, ako velebiť Ho svojim srdcom a celým životom. *Amen*

Modlime sa:

Pane Ježišu Kriste, ďakujeme, že obecenstvo s Tebou na modlitbe nás pozdvihuje do Tvojej blízkosti a odhaľuješ nám vo viere svoje tajomstvá. A tým najväčším tajomstvom je ten nepochopiteľný záujem o našu biednu dušu, ktorý si potvrdil svojím príchodom do nášho sveta, aby si hľadal stratených. Aby si život dal za nás, ktorých si nenechal v prachu či blate, na smetisku života ležať bezcenných, ale si nás pozdvihol, aby si nás očistil a zapožičal nám odlesk svojej slávy. Ďakujeme za pripravené miesto v nebeskom kráľovstve pre všetkých, ktorí Tvoju milosť a odpustenie hriechov prijali.

Takto buď Pánom i nášho života. Dávaj nám prežívať silu a potešenie z Tvojho slova, aby sme žili radostne a v nádeji, ktorá hľadá za každých okolností na Teba. Toľko je v tomto svete biedy a smútku, nech budeme môcť reprezentovať Tvoju moc, ktorou dokážeš premeniť aj zdanlivo zlé situácie na dôvod pre velebenie Tvojho mena. Chválime Ťa za všetky takéto naše skúsenosti.

Prosíme, zmiluj sa a buď blízko telesne či duchovne alebo duševne trpiacim, buď blízko zúfalým, osamoteným, opusteným; tým, ktorým chýbajú základné potreby, spoločnosť ľudí a vedomie vlastnej hodnoty, ktorú majú v Tvojich očiach. Pomôž aj Tvojim, ktorí ňa zvestujú a vyznávajú, aby vedení Tvojím Duchom svätým bola ich služba autentická. Dávaj sa poznať modliacim, ako ten, kto vypočuje modlitbu a je blízko ľuďom srdcom skrúšeným. Ďakujeme, že sa môžeme k Tebe utiekať. *Amen*

Otče náš...

Požehnanie...